

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloquentiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

XXXIX. Vituperatio blasphemiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

reflatere. Rectè enim Pindarus, tempus omnium parentem esse asseverat, & Poëta veritatem filiam temporis esse dixerunt, quæ etiam interdum facillimè nec quæ sita, aut investigata, sua vi & luce patet, seu, ut Menander ait, in lucem venit. SECUNDÒ quod iis maximè felicitas æterna adjudicetur, qui veritatem amant, & ab omni dolo & furo sint alieni (*Psal. 14. v. 1.*) TERTIÒ, expugnat hæreses, & omnes errores, hinc Tertul. *lib. 1. contra Marcionem*: Veritatis cuneo omnis extruditur hæresis.

VI. à *jucunditate*. Vnde S. Augustinus (*lib. 2. de lib. arbit. c. 13.*) Solemus, ait, *audire voces clamantium se beatos, si jaceant in rosis aliisque floribus, veletiam unguentis, odoratissimis perfruantur. Quid fragrantius, quid jucundius inspiratione veritatis? Et dubitamus nos, cum ab illa inspiramur, dicere beatos? &c.*

In PERORATIONE monendi sunt Auditores, ut potius sanguinem profundant, quàm veritatem semel agnitam deserant.

XXIX. VITUPERATIO BLASPHEMIA.

IN EXORDIO *recense*, *exc. 28. Syracidis, & c. 3.* Epist. Jacobi quod mala creet licentia linguæ.

In PROPOSITIONE dices, te de uno duntaxat eius malo, de blasphemia dicturum.

CONFIRM. I. LOCUS, *ab atrocitate huius peccati*, quam explicat Divina scriptura, cum ait. PRIMÒ, Blasphemiam quandam nec in hoc seculo, nec in futuro remitti, quod de nullo alio peccato dicitur. SECUNDÒ, nec Michaellem Archangelum ausum fuisse diabolo, licet dignissimo, iudicium inferre blasphemiam. TERTIÒ, Judæos ad auditam blasphemiam vestes discidisse ut Rex Ezechias audita blasphemia Rabfacis. QUARTÒ, uxorem B. Job ne nomine quidem

*ληθη ex
α ληθεια id
est, oblivio
q. d. carentia
oblivionis,
diu enim
latere non
potest.*

*Mat. 12. v. 32
B. Judas in
Epist. v. 9.
Esa. 7. v. 1.
Matth. 2. 6.
v. 65.
Act. 14. v. 13
Iob. 2. v. 10.*

blasphemiam ausam fuisse uti, sed eius contrario, dicens: *Benedic Deo, & morere*, credens eum illico expiraturum, si maledixisset. QUINTO, cum gravissimam blasphemiam denuntiat poenam. Lev. 24. v. 14. *Educ, &c.* SEXTO, cum Exodi 20. v. 7. prohibeat *assumerenomen Domini in vanum*, multo magis prohibet illud assumere ad blasphemiam. Eandem atrocitatem docebis quatuor Rationibus. PRIMA, quia hoc crimine Deus afficitur contumelia in propria persona, & non in rebus ab ipso creatis, ut in furto, homicidio, adulterio: major enim est contumelia illata Principi, quam subditis. SECUNDA, quia persona Dei in infinitum excedit personas etiam Regum & Pontificum. TERTIA, quia in aliis peccatis contumelia infertur Deo præter intentionem; blasphemus autem primario intendit Dei contumeliam, volens quasi vindicare se de Deo. QUARTA, quia est peccatum profusum diabolicum, & proprium damnatorum in inferno, unde in Apocalypsi de iis ita scribitur: *Commanducaverunt linguas suas, &c.*

Apoc. 16. v.
10.

II. Locus ab eiusdem absurditate. PRIMO, quia è diametro pugnat cum omni justitia charitateque, quam Deo debemus. Nemo siquidem tam ineptus est, qui maledicat amico suo & benefactori, cum & bestiae ferocissimæ minimo beneficio mansuescant. Hic licebit excurrere in commemorationem beneficiorum, qua consecuti sumus à Deo, atq; ita argumentari à comparatis. Servi Regum & Principum non solum non maledicunt dominis suis; sed nec patiuntur illos ulla injuria laceffi ab aliis. Sic dux bellicus Regis David maledicenti Semei caput præscindere volebat. 2. Neque Turcæ suo Machumeto, neque Ethnici suis Diis, licet falsis, maledicere audent; quantum minus nos audebimus Deo vero, aeterno, optimo maximo?

Vide ducem
peccatorum
P. Lud. Gra-
nat.

2. Reg. 16. v.
10.

SECUR-

SECUNDÒ, ostendes eius absurditatem ex eo, quòd rationi naturali repugnat. Nihil enim æquè cum omniratione pugnat, quàm amicum & benefactorem injuria afficere, ut placeas Satanæ capitali tuo & omnium fidelium hosti, cuius instinctu omnes blasphemant.

TERTIÒ, ex eo, quod nihil æquè stolidum & absurdum sit, quàm eo genere peccandi delectari, quod horret Deus & homines, quod nullam nec animæ nec corpori adfert utilitatem. Quamvis enim omnia peccata obsint animæ, plurima tamen sunt, quæ saltem corpori aliquod allevamentum, voluptatem, vel lucrum conciliant: at blasphemiam non solum certam animæ perniciem, verum corpori etiam sæpissimè horrendum eumque subitum interitum adferunt: atq; hoc ex Theatro Vindictæ Divinae probabis exemplis, & eorum commemorationem concludes hac similitudine Chrysoctomi: *Vt Hom. 3. contra Anomata qui lapidem sursum jaculatur, corpus coeleste non attingere, nedum lacerare potest, plagam autem suo capite excipit, cum lapis eodem, unde jaculatus est, redeat: ita qui beatam illam blasphemat substantiam, ut nunquam offendere eam potest, sic ferrum adversus animam suam acuit & parat, cum se ingratum Domino bene merenti exhibet.*

III. Locus ab exemplis Sanctorum, qui nullis incommodis vel calamitatibus passi sunt se provocari ad maledicendum Deo, vel Sanctis. Et si S. Job, neque legem Dei, neque redemptionis Christi gratiam accepisset, tamen diabolus cum tot machinis, tot fraudibus adhibitis, totque suppliciis cogere non potuit, ut labiis suis peccaret: imo neque uxoris consilium sanctū illum virum subvertit. Eandem animi constantiam admiratur S. Chrysoctomus in ægro 38. annos ad piscinam Bethesda sanitate præstolante, item in Lazaro, & S. Paulo.

Vide Chrysoctomum in Hom. quod nemo laeditur, nisi à se ipso.

Ioan. 5. v. 5.
Luc. 16.
Col. 1. v. 24.
Rom. 5. v. 8.

In *EPILOGO hortaberis Auditores*, ut non solum ipsi, hodie fortassis tribunali Dei præsentandi, os ad blasphemiam adversus omnipotentem nunquam aperiant, & simulatque tentationem vel cogitationem blasphemix in animo suo exoriri sentiunt, eam confestim in ipsis principiis, tanquam ignis infernalis scintillam, excutiant; sed etiam in aliorum blasphemias graviter animadvertant. Ut cumq; enim in nostra injuria mansuetudinem exerceamus, tamen Dei injuria, quæ fit per blasphemiam, nullo modo ferenda est, Moyses; *mitissimus hominum super terram*, in suis injuriis sustinendis prædicatur, ut liquet in contumeliis à fratre & sorore ei illatis. At in vindicanda Dei injuria acerrimus fuit. Etenim cum populus eo absente vitulum aureum fabricasset, & pro Deo suo adorasset, illam insaniam cernens, *primò tabulas Legis à Deo acceptas, ad radicem montis confregit*: deinde vitulum illum *combussit, & contrivit in pulverem, quem sparsit in aquam*: tum ex illo pulvere *potum filiis Israel dedit*. ut eò magis vitulum suum horrerent. Aaronem fratrem acriter objurgavit, & ad populum clamavit: *Si quis est Domini, jungatur mecum*, moxque ait: *occidat unusquisq; fratrem suum, & amicum, & proximum suum*. A deo vehemens Moyses fuit in vindicanda Dei injuria.

*Num. 12.
v. 3.*

Exod. 32. 19.

XL. SALTATIONES ET CHOREAS inter Christianos non esse ferendas.

IN EXORDIO dices, quòd suus honestis delectationibus & recreationibus relinquatur locus, & doctores quidam non improbent choreas moderatas in nuptiis honestis, aliisve privatis amicorum conventibus institutas.

*C. Presbyter,
dist. 34. ex c.
Laud. c. 26.*

In PROPOSITIONE: Te tamen ostensurum longe securius esse, in totum ab illis abstinere, non solum